

עטרת

תפארת

זמן פרישה ממלאכה

ב"ב 7:11

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שביעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

ונתן לנו "תורת אמת"

לא מאסתים...

להתחזק ולחזק...

ואף גם זאת בימים אלו, שהעמיד לנו הקב"ה את רבי וחכמי הדורות, כאשר גאון ישראל רשכבה"ג מרן הגר"ד שליט"א לוקח על עצמו לדאוג "למשא העצום" של "קיום עולם התורה" נוכח אותם "פושעי ישראל" שחתכו מתחת רגליהם את ענף הזכויות היחידות שה' להם, לסייע למוסדות התורה בארץ ישראל, וזה הכל בכלל דברי חז"ל הק'.

ותפלתנו לבורא כל העולמים, שיצליח דרכו של מרן שליט"א עם כל גדולי צדיקי וחכמי חזר שליט"א הנרתמים למסע הנדודים, לזכות את אחינו בני ישראל היקרים, נדיבי לב, להחזיק ולהמשיך את קיום "עולם התורה", שלא יפסק "לרגע" ח"ו שום פה קדוש, של "אף אחד" מלהגות בתורה הק', [כפי שהדגיש מרן שליט"א במכתבם - וכולנו עומדים ומתעצבים "על כל יחיד ויחיד"]. וזכותם עצומה, עד שאמר מרן שליט"א כמה פעמים שהם ראויים להעניק "ברכות".

יהי רצון שקווי השם יחליפו כח, ירצו ולא יגעו. ויעלו אבר כשרים... ובכוחות נשגבים יזכו להרים את "קן עולם התורה", וכבוד שמם יתגדל ויתנשא בעולם.

מקיס "עולמות" של תורה

עוד נזכיר מה ששמעתי בימים אלו ממש, מאחד מיחיד סגולה בדורנו, אשר מהווה דוגמא אישית ומוחשית לאותו "אברך" שנשאר "אברך" כמדרשו, על אף גילו המתרחם ב"ה, הרי הוא הגאון המתמיד

רבי חיים ברמן שליט"א, שזיכני השי"ת ליהנות מסעודה שת"ח שחי בתוכה עם "ריתחא דאורייתא" כראוי, בשמחת האירוסין לנכדת גיסו ידיד היקר הר"ג ר' ישעיהו גלינסקי שליט"א.

התבטא רבי חיים שליט"א, דברים מיוחדים על רבנו זצוק"ל, וכה היו דבריו, וזה מרן הרב שטיינמן בגילו המבוגר "מאד", להקים ישיבות גדולות ומפוארות מאד, שלומדים בהם אלפי בחורים מיוחדים ומופלאים מאד, והתחיל למנות אחת לאחת, ארחות תורה, תורה בתפארתה, רנה של תורה, נר זרח בעוצם, הרי היא זכות עצומה שאין לתאר.

והוסיף לספר מה ששמע יבלחט"א מרשכבה"ג מרן שר התורה הגר"ח זצוק"ל, שהשתומם בראותו את מרן החזו"א זצוק"ל יוצא ללוות את רבנו, כשיצא מלפניו, עם טרחא גדולה, פסיעה אחר פסיעה, עד לחצר החיצונה, וה' אז רבנו צעיר לימים. ואמר מרן הגר"ח זצוק"ל "בזה ראינו האין שמרן החזו"א מייעדו למנהיג בעתיד..."

וכששאל ר' ישעי' שיחי' מה סוד הצלחת רבנו בכל אלו, השיב רבי חיים על אתר - "לשם שמם". וכמחזמה שכל זה מצטרף לדברי המדרש שמואל הנ"ל, את "גודל כחו של התלמיד חכם", יותר מכל העולם, הלואי שנזכה.

כפי שכתב רשכבה"ג מרן הגר"ד לנח שליט"א השבוע במכתבו המיוחד, שעלינו להתחזק ולחזק איש רעהו, ואת משפחתו, כי תפקידנו הוא "אך ורק" בלימוד התורה! ותפקיד זה הוא "המשובת, הנעלה, והמפואר", הקיים בבריא.

ראיתי להביא דברים "נפלאים" שהרגשתי בהם "כמים קרים על נפש עיפה", שכותב המדרש שמואל, בפרק ששי דאבות (מ"ה) על דברי התנא הקדוש, ואל תתאוה לשולחנם של מלכים, וז"ל ועוד אמר ואל תתאוה לשולחנם של מלכים, הכוונה לפי שהיצה"ר מפתה את האדם בדברים שגורמים דברי חסידות, ודבריו שוא ודבר כזב. וכמ"ש חזד המע"ה דברי פיו און ומרמה, חדל להשכיל להיטיב הכוונה מדבר על היצה"ר שכל דברי פיו הם און, והם מחזרים במרמה, כי נראים שהם דברי "חסידות", ואינם כן.

דבריו לאדם הם אלה, חדל להשכיל להיטיב, כי מייעץ אותם תשתדל ללמוד ולהשכיל, מעולם לא תוכל לקיים מצות צדקה ופדיון שבויים וכיוצא, כי הלואי יהיה לך די מחסורך. לכן שמע בקולי איצחק, וחדל אתה מלהשכיל, ותלך ותרויח נכסים, כדי שתוכל להיטיב לאחרים בממונך, ויהיו עניים בני ביתך, והיו באוכלי שולחןך, כי כן דרכם של בני מלכים שזנים ומפרנסים עניים רבים על שולחנם.

"אתה זן את כל העולם"

ולכן הזהיר התנא לאדם ואמר, אל תתאוה לשולחנם של מלכים, להיטיב לעניים, שכל רעב ממנו יאכל, כי תדע לך "ששולחן גדול משולחנם", ואם שלחן המלכים כל רעב ממנו יאכל, "שולחן גדול" כי "אתה זן את כל העולם כולו", וכמאמרם ז"ל כל העולם כולו אינו ניזון אלא בשביל חנינא בני וכו', וכן כתרך גדול מכתרם, כמו שמפרש אחר כך בברייתא שהמלכות בשלשים וכו', עכ"ל.

והדברים מדברים בעד עצמם, ומחיים את "הלבבות" לרוץ לחדרי תורה, ולהחדיר עמוק עמוק בלבנו, כי אותו ישיבה בחור, והאברך, היושב בירכתי בהמ"ד. ושקוע "כולו" בליבון דברי הרשב"א, "הוא מזר הבריאה", ושקול יותר "מכל העולם" כפשוטו, אף יותר מהנגידים המאכילים מלחמם לדל וכו'.

חנינא בני... בדורותינו!

ודברי קדמונינו בודאי אין צריכים חיזוק, אך מותר להזכיר את מה שסייב הקב"ה הרבה שנים, שנזכה "לראות" את הבחינה של כל העולם ניזון בשביל חנינא בני... כאשר עשרות כוללים היו מקבלים תמיכה מאותו חנינא בני של חרות - רבנו זצוק"ל, שהוא עצמו ניזון בקב דייסא... וכמה שטיקלאך קארטפיל... ודרכו הועבר תמיכות "ענק" לעולם התורה.

לרפואת הגאון הגדול רבי ישראל בונם בן
חיה רייזא שרייבר לרפוי"ש

פרשת השבוע - "ונסע" אהל מועד

הנה בזבחים (דף ס"א ע"ב) חידשה הגמ' מפסוק זה, דגם אחרי שפירקו הלויים את המשכן, קדשי קדשים אינם נפסלין "ביוצא". ודרשין "ונסע" אהל מועד, אע"פ שנסע, אהל מועד הוא.
ובאילת השחר שם העיר, וז"ל הנה מלבד שהוא גזה"כ דהוי כדן אהל מועד, הרי התורה חידשה בזה ג"כ דמקרי אהל, ונהי דלא נוגע לענין אהל מועד, מ"מ נלמוד מזה ד"אהל זחוק" שם אהל עליו.
אך משמע דגם זה א"א ללמוד, משום שהכל גזירת הכתוב, גם דנקרא אהל למרות שהוא זחוק דהיינו בשעת נסיעה, וגם שדין אה"מ עליו, ע"כ.
[א"ה לפי מה שהעיר שם רבנו בקטע קודם, דמשמע מתוס' דלא מיירי "בנסיעה ממש" רק אחר שפירקוהו, קרי ל' ונסע, אולי יש ליישב דלאו "זחוק" הוא, וצ"ע].

כל המסורת תלויה באמונת חכמים

בעמדם "סמוך ונראה" לקבלת התורה, ראוי להביא דברים "חוצבים" בנושא "אמונת חכמים", והתבטלות גמורה למנהיג הדור, הנוגעים בפרט בימי "ההכנה" לקבלת התורה, שנושא מן הגאון הגדול ר' אלי שוויי זצ"ל, מגדולי ומהיגי ארצה, [שה' בשעתו המילה האחרונה בארה"ב, כפי שהגדירו רבנו בהליות], במעמד "קבלת פנים" של רבבות אחים בני ישראל בבהמ"ד הגדול "באבוב" בבוח פארק, במסע רבנו לפני "ז' שנים" עם יבלחט"א כ"ק האדמו"ר מגור שליט"א, וכן אמר [מצוטט מכתב אחרים].

"התכנסנו פה היום לכבוד התורה ולכבוד חכמי התורה, ואם אנחנו צריכים להבין מה זה כבוד התורה, צריך לראות מה אומר רבינו יונה על הגמ' כל המבזה את המועדות אין לו חלק לעולם הבא. והשאלה היא מדוע? אומר רבינו יונה, שמי שמבזה את תקנות רבנו, הוא מבזה כבוד שמים, ומי שמבזה כבוד שמים - שזה תכלית הבריאה - אין לו חלק לעולם הבא. וממילא, אסיפה שיש בה כבוד התורה יש בה כבוד שמים.

ובכבוד שמים יש עוד ענין, כפי שמבאר הרמב"ן על הפסוק 'השמר לך ושמד נפשך וכו' פן תשכח וגו'. מדוע צריך להעביר את חזיון מתן תורה לדורות הבאים? מבאר הרמב"ן, כי אב לא מעביר לבנו שקר, וכן גם הרב לתלמידו, ואם אב ורב מעבירים לבנו ולתלמידו את מתן תורה, הרי שהוא מעביר לו את המסורת, וכל המסורת תלויה באמונת חכמים.

הגמ' בב"ב מביאה שהורדס הרג את כל חכמי ישראל והותיר את בבא בן בוטא. שאל אותו הורדס איך יוכל לתקן את אוהבם של חכמי ישראל? - אמר לו בבא בן בוטא: אתה כיבית אוה של עולם, לך ותתעסק בבנין ביהמ"ק שמביא אור לעולם. יש עוד פשט, אתה כיבית עיני העולם, לך ועסוק בבנין ביהמ"ק שהוא בבת עיני של הקב"ה.

נמצאנו למדים, שתלמידי החכמים הם אוה של עולם והם עיני העולם ורק באמצעות העיניים שלהם - עיני התורה, עיניים נקיות, אנו יכולים לדעת מה התורה רוצה.

אנו חיים בעולם של חושך וצלמות, מדברים כיום שגשגים יהיו רבניות מדברים פה על כך שבמסווה של התרת עגנות, יפגעו בקידושין ובארץ ישראל מדברים על גיוס בני ישיבות לצבא, ובזמן כזה צריכים אנו לשמוע את דעת עיני הערה ולדעת אילו חיזוקים יש לעשות.

שמעתי מאבי זצ"ל, שפעם כשביקר בארה"ב הגאון רבי ברוך בער זצ"ל, ניגשו אבא וילד לעברו. האב הצביע על רבי ברוך בער זצ"ל ואמר לילד: 'תראה ילד, כך צריך להיראות יהודי'. אני חושב שזה צריכים אנו ללמוד מהצורה של היהודי, הצניעות, הקדושה - זה צריך ללמוד מהאורחים הדגולים.

"אחת מתכליות האסיפה היתה לאחד את כולם כאיש אחד בלב אחד. איך מאחדים את הכלל? אומר המלבי"ם על הפסוק 'ויד' משה כבדים ושימו אבן תחתיו וישב עליה', כשמשה הרים ידיו גבר ישראל. האבן מסמלת אחדות, כפי שאצל יעקב כל האבנים נהיו אחת.

כשעם ישראל מתאחד כולו כאיש אחד תחת משה, תחת מנהיג הדור, הוא מתאחד ומתבונן למעלה לכבוד שמים, ואז וגבר ישראל. אחדות יכולה להיות כשדבוקים בקב"ה, וזו היתה מעלתו של חור שתמך בידיו של משה, שמסר נפשו על העגל כי העגל פגע באחדות זו ומה מעלתו של אהרן, שהיה אוהב שלום ורודף שלום, שתמך אף הוא ביד משה. אם נתאחד כולנו למען המטרה הדגולה שלשמה הגיעו גדולי ישראל, למען הרחבת חינוך תשוב"ר בארץ ישראל, שהם הם הערבים לחיים, בודאי שדרך זה נוכל להיות מאוחדים" ע"כ.

מדבר שקר "תרחק"

בשמוע שעבר הבאנו שהנפטר הצדיק הרב ר' יצחק אייזיק ב"ר אברהם חיים כהן זצ"ל, העיד על עצמו "שלא אמר שקר מימיו".

וביקשו מבני המשפחה שיח' "לדייק", שאמר שמיום עמד על דעתו "זוהר" שלא להוציא שקר מפיו. וכאן המקום להזכיר, שה' רבנו מציע לילדי "בר מצוה" לקבל על עצמם לומר "אמת". וה' אומר שלא יחשבו שזה דבר קל לקיים, אלא מהדברים "הכי קשים", ובל"ו בקרוב יבאו הדברים בהרחבה.

"הרב וולף זצ"ל"

בשב"ק חל היארצייט לזקני הגאון הצדיק רבי יוסף אברהם זצ"ל, מייסד הסמינר שממנו יצאו ויצאים. רבבות בנות ישראל, מחפדות ב"אהבת תורה" נלהבת, וחוזרים ב"אמונת חכמים" ועוד הרבה דברים גדולים מאד. הרבה יש להרחיב על "גדולות העצומה" בתורה וביראה וכל מדה נכונה, ועם כל זה ה' "מתבטל כל כולו" לגדולי ישראל כעפר ממש! באופן חריג ביותר, שכמחממה לא נמצא כמותו.

וכך כתב רבנו במכתב ליוכל הסמינר. כיזעו שהבית הזה נוסד מלפני כחמשים שנה ע"י הרה"ג הצ"ר יוסף אברהם וולף זצ"ל אשר שם לו לעיקר להתנהג עפ"י ההלכה, וזה ע"י שכל דבר כקטן כגדול התייעץ עם גדולי החכמים והצדיקים שבדור. ע"כ.

ומצד שני הערכתם של גדולי ישראל כלפיו, היתה עצומה, כפי שיזעו ומפורסם, ורצוני להעיד מה שזכיתי לראות בעיני, גודל חביבותי דמך בעל "הקהלות יעקב" זצוק"ל כלפיו, כששלחני אבלחט"א זקני זצ"ל להביא "משלוח מנות" למחן הסטייפלר זצוק"ל. קיבלם מן בחביבות יתירה, ומיד "רץ לחפש" מה יכול לשלוח לו בחזרה, ותוך כדי חיפוש, אומר בקול "רב וולף". "רב וולף". וה' מחזה מופלא.

אין הגליון יכול להכיל ריבוי הדברים שראינו, והשאיר הרבה בכתובים, אך "שורש הכל" ה' התבטלות המופלגת לגדולי ישראל זצוק"ל, ובכלל לתלמידי חכמים.

ערך "רגע" תורה

וחאני חובה לספר דבר קטן, כמה ה' מייקר "כל רגע" של לימוד תורה, והוא מוסר השכל לכולנו, [וזה חוץ מהתמדת העצומה, בכל רגע פנוי מעיסוקו יומם ולילה בחינוך והוצאת ספרי אביו וחמיו זצ"ל ועוד הרבה מצות, ובפרט "בשעות הקטנות מאד" של הלילה, שזה ה' הזמן היחיד שה' בידו ללמוד, וראיתי בעיני באיזה חשק והתמדה למד אז. מחזה מלהיב בפני עצמו].

וכך ה' המעשה. למי שזכר - עד לפני עשחת שנים, ה' מחיר שיחת טל מב"ב לירושלים, מתחלק לפי שעות היום, ובלילה מהשעה תשע, ה' מחיר שיחה זול יותר. ולפני כחמשים שנה, עדיין לא היו טלפונים נפוצים בכל בית, רק לסבא ה' טל מפני צורך עבודתו בקודש. וכך יצא שבני המשפחה היו עולים מפעם לפעם להתקן מהבית של סבא וסבתא ע"ה.

ופעם אחת הגיע יבלחט"א חדי הגאון המופלג ר' יעקב שוב שליט"א לטלפן להוריו בירושלים, והיתה השעה "חמשה רגעים" לפני תשע, ובשביל לחסוך, ה' פשוט לר' יעקב שליט"א להמתין כמה דק'. אך הנה סבא שם לב שר' יעקב עומד ליד המכשיר טל ולא מתקשר, שואל סבא למה הוא מחכה, עונה ר' יעקב עדיין לא תשע.

אמר לו סבא, "חבל על כל דקה" של לימוד, ותתקשר כבר עכשיו... זכויותיו הגדולות יעמדו לבית הגדול שהקים, עם כל סניפיו הגדולים, ולנכדו היקר הרה"ג ר' שלמה שליט"א שלקח על עצמו את כל המשא הענק, לעמוד בראש המעצמה, עפ"י הוראת גדולי ישראל זצוק"ל, ולכל המשפחה שיחיו, ולכל תלמידותיו ומשפחותיהם שיחיו, שנזכה לילך בארחותיו הגדולים, ובכך נזכה לכל הברכות שבתורה. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

"אוהבים דבריה"

זהירות מ"תלישת שערות"

כשזכינו ללמוד בישיבה קטנה פוניבז' אצל הגאון האדיר רבי שמואל איינשטין זצ"ל, ראינו שה' זוהר "מאד" שלא לגעת בזקנו, ביום שבת קודש. ופעם סיפר לנו, שהאריז"ל הכניס פעם "בטעות" את אצבעו בין שערות זקנו בשב"ק, והשאיר את אצבעו כך, בתוך הזקן, עד מוצש"ק, מחשש שיתלוש ח"ו. ואלו שרגילים בימות החול, לשחק עם השערות, לפעמים "בלי שימת לב" מתוך הרגל, תולשים שערות, עד שראיתי א' שלא שם לב, ורח"ל "חתך" בשיניו שיערה מזקנו בשב"ק.

לע"נ זקננו הגה"צ רבי יוסף אברהם ב"ר פנחס וולף זצ"ל
מייסד הסמינר "וולף" נלב"ע ד' סיון תשל"ט ת.נ.צ.ב.ה.

לתרומות להפצת הגליון השבועי וכן לקבלת הגליון ניתן לפנות למס' 055-7600953 וכן בקובץ השבועי "אוצר הפרשה" או למייל לאורו נלך s31626532@gmail.com וכן ניתן להשיג את הגליון מודפס ברש"י 14 קומה ב' ליד הדלת

לתועלת הרבים ניתן להאזין לדברים על פרשת השבוע מרבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה.
ע"י יבדלה"ט החברותא שליט"א כמידי עש"ק בקו אילת השחר שמספרו 0799-555-555 שלוחה 6.